

Averbode

The background of the cover is a photograph of a large, historic building with a prominent tower, likely a university or a government building, situated behind a line of trees. In the foreground, there is a body of water, possibly a canal or a lake, with a wooden pier or dock extending into it. The sky is clear and blue.

Inhoud

Editoriaal	3
Bezinning	5
Nis Schmidt (1932-2025)	6
Witte Donderdag: 'Ik heb u een voorbeeld gegeven'	11
Goede Vrijdag: Het beklag van God	16
Leven in het licht van de verrijzenis	21
Abdijnieuws	
Averbode Extra wint <i>Prik&Tik Award op Brussels Beer Challenge</i>	25
Expeditie Evangelie	25
Monumentenwacht	26
Kersttocht	26
Abdij onder de sneeuw	27
Belgische bisschoppen vergaderen in Averbode	28
Abtskeuze St. Norbert Abbaye	28
Lichtmis	28
Prelaatskeuze in Averbode	29
Maria met kind	30
Abdijweekend Derde Orde	30
Conventswandeling	31
Aswoensdag	32
Onderhoud van de orgels	33
Diensten van de Goede Week en Pasen	34
Aangekondigd	35

Editoriaal

abt Marc Fierens

Geloven is iets van onszelf, iets persoonlijk, iets geestelijk, iets van ons hart en onze geest. Dat is ook zo. Maar op de eerste plaats is geloven iets wat God doet met mensen, voor mensen. Het betreft nooit mijzelf alleen. Bovendien is geloven ook altijd concreet en reëel.

Dat wordt ons duidelijk in de hele Bijbel. Het is God die zich telkens opnieuw richt tot mensen door hen te raken, te inspireren en door hen te op te roepen tot handelen.

Wat God doet is niet van de orde van het fantastische, van het buitengewone, maar het is realiteit in de meest concrete zin van het woord. Geloof is heel concreet wat God doet met mensen, heel de geschiedenis door. Dat is de reden waarop het geloof een ongelooflijke kracht is in het leven van mensen. Dat is de reden waarom het geloof een vaste grond van hoop is om zelfs in situaties of relaties die ons onmogelijk lijken, verandering te brengen.

God doet wonderen. Hij brengt mensen in beweging. Hij opent mogelijkheden van leven. In die zin geloven we niet genoeg in wonderen. In ons geloof en in ons gebed blijven we al te zeer bezig met onze persoonlijke noden, onze verlangens en onze eigen mogelijkheden, waardoor we de hoop vergeten van het wonder, van hetgeen we niet verwachten, van hetgeen ons onmogelijk lijkt.

God doet niet wat wij verlangen, maar Hij opent in ons een dieper verlangen. Een dieper verlangen naar liefde, barmhartigheid, gerechtigheid en waarheid. Een dieper verlangen naar wat Hij wil, een dieper verlangen naar Hem zelf.

God laat zich niet reduceren tot iets waaraan wij nood hebben of iets wat wij ons voorstellen. Geloof is geen illusie of ideologie. Geloof is net het tegenovergestelde. God doet ons het leven recht in de ogen te kijken. Geloof eist waarheid en waarachtigheid.

Heer,

Ze liepen weg
maar ik ook
In mijn werk, mijn afspraken
in nog even die administratie
Eerst in alles wat nog afgewerkt moet worden
vooraleer de tijd met U

Ze liepen terug
naar Uw open graf
Kan ik dat ook?
Alles laten liggen
en naar U toelopen
zelfs al weet ik niet
of Ik U zal aantreffen
en of ik zo 'klaar' ben?

Ze liepen verder
vanuit Uw Geest
als herboren
met al wat gebeurde,
met al wat Gij nu doet
en al wat Gij nog belooft
Loop ik mee?
Tussen de taakjes van het alledaagse
biddend en zingend
door al het doodgewone heen
met U, vanuit U, in U?

Ik wil niet meer weg,
ik wil U niet voorbij
Geef me de genade
te zien hoe Ge hier zijt
en zo in het leven te staan
Samen

Ik weet dat Gij mij zoekt

Verrijzenis, Nis Schmidt (2018)

Nis Schmidt (1932-2025)

Op de vleugels van kunst en geloof

Raymond Minnaert

Op 27 december 2025 overleed de Deense kunstenaar Nis Schmidt. Voor velen in Vlaanderen waarschijnlijk een ongekende naam. Voor de abdijs van Averbode een zeer goede vriend, die onze abdijs verrijkt heeft met meerdere kunstwerken. Het was door de medebroeders van de abdijs in Denemarken dat hij de katholieke Kerk leerde kennen en uiteindelijk de stap deed om zelf katholiek te worden. Deze stap bepaalde de rest van zijn dagelijks leven en ook de achtergrond van vele van zijn werken.

Nis Schmidt werd geboren op 13 februari 1932 in Haderslev, een stad in Zuid-Jutland dat tot 1920 Duits gebied was en waar zijn vader een baan had bij de post. Zijn middelbare studies aan Haderslev Katedralskole sloot hij af in 1951. Tot 1956 studeerde hij op het Haderslev Statsseminarium, behaalde daar het leraarsdiploma en kreeg in hetzelfde jaar een aanstelling als leraar bij Klostergades Skole in Vejle. Later werd hij leraar Deens en Duits op de Sankt Norbertsskole in dezelfde stad, die door de norbertijnen van Averbode opgericht was.

In 1961 debuteerde hij als kunstschilder op de 'Sommerudstillingen' (Zomertentoonstelling) in Kopenhagen. Deze vond plaats in 'Den Fries udstillingbygning' (De tentoonstellingsruimte van de Vrije kunstenaars). Deze was in 1891 opgericht als protest tegen de toelatingseisen van de officiële Academie die on-

dergebracht was in het paleis van Charlottenborg in Kopenhagen. Het voorbeeld was de beroemde 'Salon des Refusés' van 1863. Die eveneens een protest was tegen het academisme.

Zijn eerste kerkelijke opgave in 1974 waren vier ramen voor de Sint-Norbertuskerk in Vejle, later aangevuld met een rondvenster en een Sint-Norbertusraam. Zijn meest doorgevoerde werk is echter de vensters in glas en beton en in lood voor de Sct. Michaels Kirke in Kolding. Het in 1979 gemaakte koorvenster in beton en glas is niets minder dan een meesterwerk. Een serie van twaalf glas-inloodvensters met als thema 'Het leven van Christus' siert sinds 2000 de Vor Frue Kirke (Onze-Lieve-Vrouwekerk) in Silkeborg.

Naast deze religieuze werken schilderde hij twee muurschilderingen. In 2001 schilderde hij een 69 meter lange versiering voor de trappenhall van het VUC (Centrum voor Onderwijs van Volwassenen) in Vejle en later in Horsens een 81 vierkante meter grote muurschildering in het gebouw van Polycom Danmark. Toen het bedrijf ophield, werd dit werk overgedragen aan het Industriemuseum in Horsens.

Als kunstenaar bleef hij niet vasthouden aan de tweedimensionaliteit van het schilderij, maar waagde zich ook aan driedimensionale werken zoals een beeld van de heiligen Au-

Witte Donderdag

Ik heb u een voorbeeld gegeven

Jozef Van Osta

Op Witte Donderdag wordt in de plechtige avonddienst gelezen uit het evangelie van Johannes (Joh 13,1-15). De vierde evangelist heeft een eigen en specifieke kijk op het Laatste Avondmaal van Jezus met zijn leerlingen.

Geen Laatste Paasmaal?

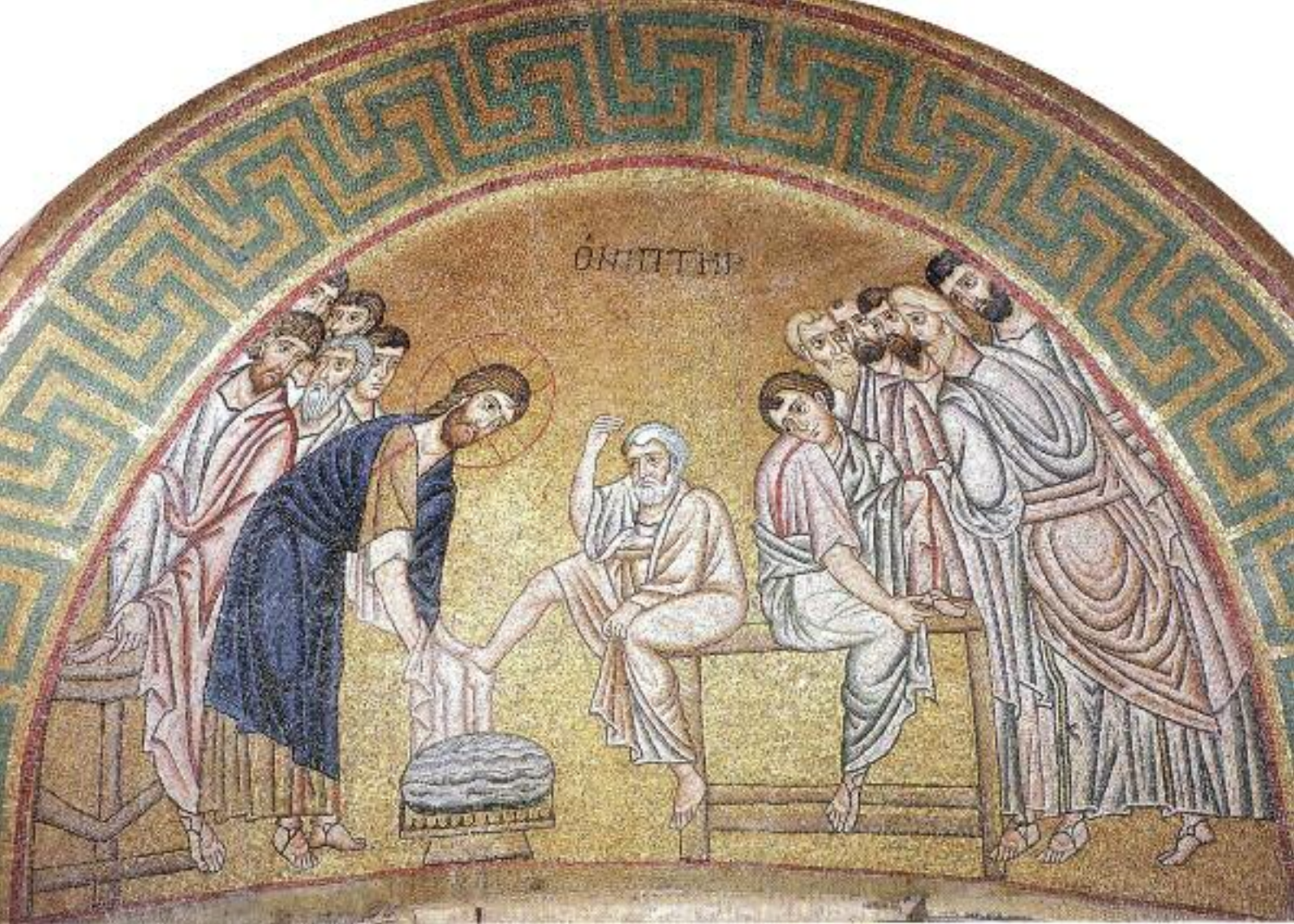
Johannes schrijft in zijn evangelie niets over de maaltijd zelf. Hij spreekt niet over brood en wijn tijdens de maaltijd en evenmin over de woorden die Jezus daarbij uitsprak. Wat de andere evangelisten – Marcus, Matteüs en Lucas – en ook Paulus als de grote gebeurtenis van deze avond vertellen, de instelling van de eucharistie, dat ontbreekt in Johannes' versie. Is dit alles Johannes dan ontgaan? Zeker niet. Hij is het niet vergeten. Als vierde en laatste evangelist vond hij wellicht dat de anderen hierover reeds genoeg hadden gezegd. Johannes veronderstelt dat zijn lezers die feiten kennen. In de broodrede (Joh 6) klinkt trouwens de eucharistie duidelijk door. Johannes heeft zijn eigen kijk op het Laatste Avondmaal. Hij kijkt anders, dieper en verder. Op het moment van de Passie probeert hij de fundamentele betekenis van de avond weer te geven. Het afscheid wordt een commentaar op de betekenis van Jezus' levenseinde.

Het 'uur' is gekomen om van deze wereld naar de Vader te gaan

Johannes plaatst het Laatste Avondmaal op een ander moment dan de andere evangelisten: *Op de vooravond van het paasfeest* (Joh

13,1). Matteüs, Marcus en Lucas beschrijven het Laatste Avondmaal als een paasmaaltijd die één keer per jaar gehouden werd op de vooravond van het Paasfeest, nadat in de namiddag de paaslammeren zijn geslacht in de tempel. Johannes suggereert veeleer dat Jezus' executie gebeurt op de vooravond van Pasen precies wanneer de paaslammeren geslacht worden (Joh 18,28). Jezus is aldus het ware paaslam. Hij brengt het Joodse Paasfeest tot vervulling. Het Laatste Avondmaal kan dan geen paasmaaltijd zijn, maar wel een maaltijd voor Pasen (op 12 Nissan?). De lezer van het Johannesevangelie krijgt een duidelijk teken dat het drama begint, dat 'het uur' gekomen is. De lezers wachten op dat uur dat al aan de aanvang van Jezus' openbaar leven te Kana (2,4) ter sprake komt: *nog is mijn uur niet gekomen* (Joh 2,4). Jezus verwijst naar dit einduur als naar de voltooiing van zijn Messiaanse zending.

In het bewustzijn dat de Vader Hem alles in handen had gegeven en dat Hij van God was uitgegaan en naar God terugkeerde (Joh 13,3). Johannes duidt de brutale dood van Jezus naar de diepste betekenis. Het is een overgang van deze onbestendige en door kwaad getekende wereld naar de Vader. De dood van Jezus is hemelvaart. Het gaan naar de Vader openbaart Jezus' goddelijke oorsprong. Het heengaan van Jezus is een terugkeer, of nog beter: zijn komst in volle gestalte. Dit kan Johannes alleen schrijven als resultaat van een

Voetwassing, mozaïek in de noordelijke muur van de nartex van het klooster Hosios Loukas (Distomo, Griekenland)

langdurig, rustig schouwen en bidden. Hij bereikt een theologische rijpheid niet zozeer door de feiten naar hun uiterlijke verschijning te beschrijven, maar hen te duiden naar hun diepste openbarings- en heilsbetekenis. Johannes gaat naar de kern van de Christus-openbaring.

De voetwassing

De voetwassing is een uitzonderlijk gebaar. Normaal waste men de voeten bij het binnenkomen vóór de maaltijd, niet wanneer de maaltijd reeds begonnen was. Het gaat om een reinigingsgebruik dat behoorde bij de oosterse beleefdheid (vgl. Lc 7,44). De meer

Goede Vrijdag

Het beklag van God

Viktor Henne

Goede Vrijdag ontleent zijn naam aan wat we de Goede Week noemen. Dat klinkt tegenstrijdig: wat kan er goed zijn aan wat zich in deze dagen voltrekt? Het verloop is ons bekend. De vreugde van Palmzondag verstilt snel en slaat om in afwijzing en dood. Wie met lof wordt ontvangen, wordt korte tijd later veroordeeld. Eerst klinkt het gejuich, daarna de verwerping. Twee uitersten die elkaar bijna raken: *les extrêmes se touchent*.

In deze dagen worden we niet alleen getuige van die gebeurtenissen, maar herkennen we dezelfde spanningen in onszelf. Bewondering en afkeer, hoop en wanhoop, trouw en verraad lopen door elkaar. In korte tijd toont zich alles wat menselijk én goddelijk is. En toch noemen we deze week goed: een goedheid die dieper gaat dan wat aangenaam is en verder reikt dan wat we onmiddellijk kunnen begrijpen.

Aan het begin van deze week staan we op Palmzondag op het binnenplein van de abdij met palmtakken in de hand. Het is alsof we Jeruzalem binnengaan. Die eenvoudige gebaren spreken van overwinning, vrede en leven. Terwijl we terugkijken, richten we ons ook vooruit naar de komst van ware vrede. Het beslissende uur nadert.

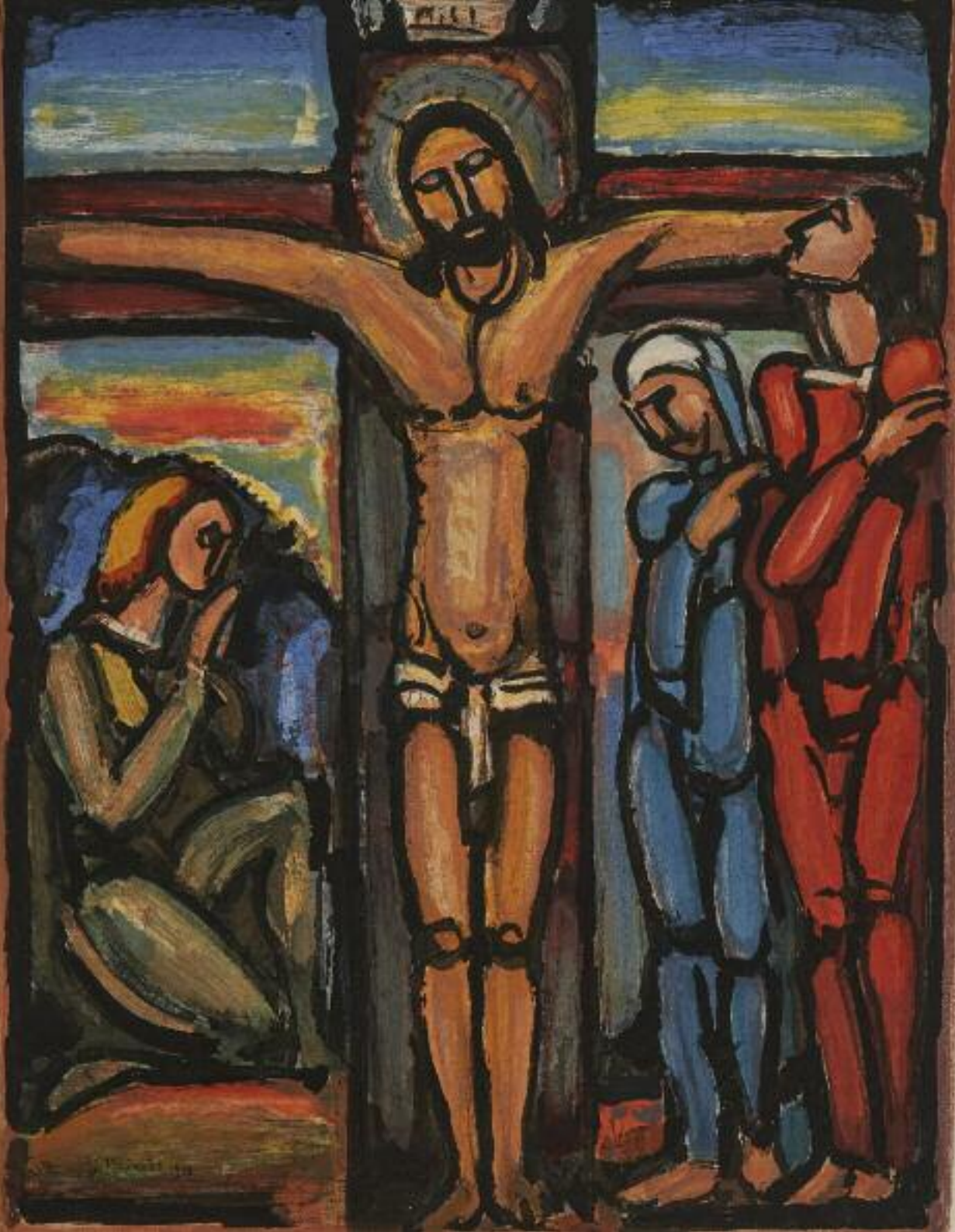
Als volk zijn we onderweg naar die uiteindelijke intocht. Wat we verbeelden is dood en leven, zegen en vloek (Dt 30,15-20). Zo wor-

den we voorbereid op het kruis, op de ontmoeting met het diepste lijden en de uiterste trouw. Het is een weg die uitnodigt tot mededogen, tot aandachtig luisteren en tot openheid voor het mysterie van leven en sterven.

We doorbreken de stilte van Goede Vrijdag met het zingen van de *Improperia*, of 'het beklag van God' tijdens de kruisverering. De Nederlandse schrijver en theoloog Maria De Groot (°1937) vertaalde en actualiseerde dit beklag van God op poëtische wijze. Haar bewerking is geen volledige klaagzang, maar een aanwezige stem, betrokken en mededogend. Woorden die ons doen stilstaan bij de schepping, bij het leven, bij de pijn en het lijden. Laten we ons even door haar bij de hand nemen en enkele verzen van haar interpretatie verkennen.

Toen u geslagen werd, ben ik gekomen. Heb ik u niet eigenhandig bevrijd? In uw verdriet heb ik naast u gezeten. Wie bij u vreemdeling is wordt vergeten. Ver van huis zijn zij als kinderen des doods. Vreemdeling, ander mens, drager van onze schuld.

Toen u geslagen werd, ben ik gekomen. God herinnert zich zijn aanwezigheid in het lijden. Hij spreekt niet als rechter, maar als metgezel die het geweld deelt. Goede Vrijdag klinkt hier als een tijd van nabijheid temidden van pijn: het lijden van de mens en dat van God vallen samen.

Christus aan het kruis, Georges Rouault (1871-1958)

Pasen: leven in het licht van de verrijzenis

Er moet licht zijn!

Jan Vankeirsbilck

De verrijzenis van Jezus Christus staat centraal in ons geloof en behoort tot het hart van de christelijke geloofsbeleving. De opstanding van Christus wordt niet enkel beschouwd als een wonderbaarlijke, mysterieuze en 'ongelooflijke' gebeurtenis die tweeduizend jaar geleden plaatsvond, maar tegelijk als een voortdurende bron van leven, vreugde en hoop. Licht fungeert hierin als een krachtig symbool: het doorbreekt duisternis, onthult waarheid, schenkt richting en roept op tot omvorming. Het licht van de verrijzenis is de ultieme openbaring van Gods liefde voor de mensheid – een liefde die sterker is dan zonde, kwaad en dood. Ongelooflijk!!

'In alle vroegte' (Mc 16,2)

De evangelisten situeren de verrijzenis van Jezus in de vroege ochtend van de eerste dag van de week (Mc 16,2). De vrouwen die naar het graf gaan, doen dat terwijl 'het nog donker was' (Joh 20,1) of 'bij het ochtendgloren' (Lc 24,1). Deze overgang van nacht naar dag benadrukt symbolisch dat de oude wereld van duisternis plaatsmaakt voor een nieuwe werkelijkheid. Het doet denken aan de eerste scheppingsdag wanneer God het licht scheidde van de duisternis (Gn 1,3-5). De auteur van het boek Genesis spreekt over de dageraad van de schepping. De evangelisten staan stil bij een nieuwe dageraad voor de mensheid. Het lege graf is het eerste teken van dit

foto: © Marie-Line Burguière

Paaswake abdij Averbode

(Apk 22,5). Heel de Schrift lijkt omkranst met licht. Het licht van de verrijzenis is de definitieve en volledige manifestatie van Gods nabijheid, van zijn levengevende kracht en zijn eeuwige liefde.

Pasen vieren: *Lumen Christi!*

De paaswake vormt het hoogtepunt van het liturgisch jaar. Tijdens de paaswake viert de Kerk symbolisch de overgang van duisternis naar licht. De liturgie begint in volledige duisternis. Vervolgens wordt het vuur gezegend en wordt de paaskaars ontstoken: *Lumen Christi*: 'Het Licht van Christus'. De paaskaars staat symbool voor de verrezen Heer die het duister van de dood doorbreekt. De kleine vlam doorbreekt reeds de duisternis in het

kerkgebouw én de duisternis van het bange en onzekere hart. Dat kleine vlammetje wordt op Pinksteren een groot vuur! Zoals ooit het joodse volk 's nachts achter Gods brandende vuurzuil door de woestijn naar het Beloofde land trok, zo gaan de gelovigen godewaarts. Wanneer iedereen licht neemt aan de paaskaars, krijgen we allen deel aan het levenslicht dat Christus is (vgl. Joh 8,12).

De paaskaars wordt gedurende het hele liturgische jaar ontstoken bij de viering van de sacramenten. Haar licht staat symbool voor de verrezen Christus die als een vuur in het hart van de gelovigen wil branden. Door het doopsel krijgen we deel aan de verrijzenis van Christus. Er wordt licht genomen aan de

Abdijnieuws

Averbode Extra wint Prik&Tik Award op Brussels Beer Challenge

Tijdens de prestigieuze awardceremonie van de *Brussels Beer Challenge* 2025 (Marche-en-Famenne, 3-5 november) werd duidelijk welke bieren het meest indruk maakten op de internationale jury. De absolute uitblinker was Averbode Extra van Brouwerij Huyghe, dat bekroond werd met de *Prik&Tik Award* voor het beste Belgische bier – en daarmee verkozen werd tot beste bier van de competitie.

De *Brussels Beer Challenge* is één van de belangrijkste bierwedstrijden in Europa, waar een internationale jury bieren beoordeelt op smaak, aroma, balans en technische kwaliteit. De *Prik&Tik Award* behoort tot de meest geëerde prijzen binnen de competitie.

Expeditie Evangelie

Begin november lanceerde onze medebroeder Filip Noël, in samenwerking met de theoloog Anton Lingier, een nieuwe podcast onder de titel *Expeditie Evangelie*. Deze reeks wil luisteraars meenemen op een zorgvuldige en goed onderbouwde verkenning van de oorsprong en betekenis van het christelijk geloof, met bijzondere aandacht voor de evangelieteksten.

Confrater Filip en Anton Lingier benaderen thema's met een combinatie van vakkennis, pastorale bewogenheid en een oprechte verwondering voor de rijkdom van de Heilige Schrift. Hun gesprekken bieden zowel helderheid als diepgang en nodigen uit tot verdere reflectie op de historische, theologische en spirituele dimensies van het christelijk geloof.

Prelaatskeuze in Averbode

Op 5 februari kwam de gemeenschap van Averbode samen voor een keuzekapittel.

De dag begon met een eucharistieviering, voorgegaan door abt-generaal Jos Wouters. Daarna trok de gemeenschap naar de kapittelzaal voor het keuzekapittel. Elke plechtig geproteste medebroeder bracht zijn stem uit, waarbij abt Marc opnieuw het vertrouwen van de gemeenschap ontving en tot prelaat herkozen werd.

In de kerk volgde de liturgische bevestiging van deze keuze: de abt beleeft zijn geloof, belooft trouw aan de Constituties van de Orde en ontving van elke medebroeder de belofte van gehoorzaamheid.

Na de toespraak van de abt, zongen we het *Te Deum*, om God te danken voor zijn nabijheid en zegen.

verrijking. Na het ontbijt leidde abt Marc een kennismakingsactiviteit in wisselende duo's, gevolgd door een plenumgesprek. Na de eucharistie en de maaltijd met de gemeenschap was er een rondleiding door de abdij, inclusief bibliotheek, tuin en hoeve. Later gaf abt Marc een conferentie over de spiritualiteit en geschiedenis van het gregoriaans. Na vespers, avondmaal en completeen volgde een ontmoeting met enkele confraters.

Zondag verzorgde confrater Jos Bielen een gregoriaanse oefening en een catechese over het askruisje. Met de zondagse eucharistie, het middagmaal en een afscheidsmoment werd dit gezegende weekend afgesloten. *AW*

Conventswandeling

De eerste keer dat de conventswandeling richting Meerdaalwoud trok, was in 1986. Toch leeft de herinnering nog sterk voort. Schrijver dezes was toen nog niet geboren, maar hoorde meermaals de verhalen over medebroeders die verloren liepen, het opgelegde zwijgen en ergens een boom omarmen.

Voor de editie 2026 trokken we opnieuw naar de hoogtes van Sint-Joris-Weert. De dag werd netjes opgesplitst in een voor- en namiddagprogramma. Omstreeks half elf snoerde ik de bottines stevig vast, samen met confraters Peter Kastekkere, Eric Seghers en Herman Janssens voor de meest ambitieuze tocht van de dag. Wat volgde was bijna drie uur stappen of beter gezegd: ploeteren, want de sneeuwval van de dag voordien had de paden herschapen in een modderig parcours.

De regen tikte soms op muts, klak en kap, maar kon de stemming niet drukken. Integendeel, de stilte van het woud en de lange, statige dreven maken veel goed. De noenmaaltijd, genuttigd aan de auto, smaakte des te beter: soep, brood en een pint uit abdijporselein voor ons; water en kippenbrokjes,

Goede Week en Pasen in Averbode

Palmzondag, 29 maart

- 7.30 u.:** Morgengebed
- 11 u.:** Eucharistieviering met palmwijding
- 18 u.:** Vespers

Witte Donderdag, 2 april

- 7.30 u.:** Morgengebed
- 12 u.:** Middaggebed
- 16 u.:** Boeteviering met aansluitend stille tijd
Gelegenheid tot persoonlijke belijdenis
- 20 u.:** Plechtige eucharistieviering
stille aanbidding tot 22.30 u.

Goede Vrijdag, 3 april

- 7.30 u.:** Morgengebed
- 12u.:** Middaggebed
- 15 u.:** Dienst van Goede Vrijdag
- 19 u.:** Kruiswegmeditatie in openlucht

Stille Zaterdag, 4 april

- 7.30 u.:** Morgengebed
- 12 u.:** Middaggebed
- 21.30 u.:** Paaswake en eucharistie

Paaszondag, 5 april

- 9 u.:** Morgengebed
- 11 u.:** Plechtige eucharistieviering
- 18 u.:** Paasvespers

*Tijdens de paasweek (tot en met Beloken Pasen 12 april):
elke dag om 18 u. plechtige paasvespers*

“Averbode” is het contactblad van de norbertijnen van Averbode

Redactie: Marc Fierens (verantwoordelijke uitgever), Jan Eygenraam, Herman Janssens, Jos Vanderbruggen (eindredactie & vormgeving), Paul Van Herck.

Administratie: Abdij van Averbode, Abdijstraat 1, 3271 Averbode

**www.abdijaverbode.be
tijdschrift@abdijaverbode.be**

**Jaarabonnement: € 20,00
rekening: BE95 4529 1705 2158**